

‘මා නිවැරදි අනිකුත්’ - නො නැවත ඉදිරියට යවු

59 වන කාණ්ඩය	බු.ව. 2560 මැදින් මස පුරපසළොස්වක ද වස.ව. 2017 මාර්තු මස 12 වන ද	11 වන කලබ
--------------	--	-----------

මේ බිඳුව

පී. බී. අල්විස්

පෙරේරා

කිවිඥාණන් විසිනි

දරුව නුඹ උපන් මේ සිංහලද්දීපයේහි
පණ නහර කුමක්දැයි දන්නවා නම් කියාපන්
පය නගන විසේ අම්මා කියාලා පටන්ගත්
සිහල බස තමයි ඒ මී බිඳක් මෙන් රසෙන් යුත්

“නරම ජොලි ලවිං පික්චර් ටුඩේ ඇට් මැජෙස්ටික්
හෙට සවස මෙහේ වයි මිස් මැට්ලිඩා කුරේරා
මැට්නියට ගියොත් ඒ කැන් ගෙට්ටි දැට් සුවර්ටිස්”
මෙහෙම දොඩන මෝලා සිංහලෙක්දැයි බලාපන්

අවරදිග විකාරේ හිස් මුදුන්හි නුවා ගත්
කුහක නර් මෙසේ අච්චාරු බාසෙන් දෙඩුවත්
නුඹ සිරුර දුවන්නේ ඒරයිත් ගේ ලෙයක් නම්
පර බහට වහල් වෙන්නේ ඒපා ඉන් දොඩන්නටත්

1942 වසරේ ලියන ලද්දකි.

සතිමන් වෙමු ද?

හංජනී සමඵව්වාකභ තැන්ද, විසිති

මාතෘකාව දැක්කම පුතාලට දූලට දැන් ප්‍රශ්න ගොඩයි. සතිමන් වෙමු ද? මොකක් ද මේ? මොකක් ද මේ සතිමන් වෙනව කියන්නේ? කාගෙන් අහන්න ද? ළඟ ඉන්න යාළුවගෙන් අහන්න ද? එයා දන්නෙන් නැහැනේ. අක්කලා අයියලාගෙන් අහන්න ද? ඒ ගොල්ලො ඊට එහා. සමහර වෙලාවට අම්මලා තාත්තලාගෙන් ඇහුවටත් වැඩක් වෙන්නේ නෑ. මොකද ඒ අයත් තවම දන්නේ නැති නිසා. හරි වැඩේ! දැන් ඉතින් මොකද කරන්නේ? උත්තරේ පුතාලටම හොයා ගන්න වෙනවා වගෙයි නේද? ඒකට නම් විසඳුමක් තියෙනවා. මේ ලිපිය මුල ඉඳල අගට යනකම්ම හොඳ අවධානයෙන් කියවන්න. කැමතියි නේ? මොකටද? ලිපිය ඉවර වෙනකම්ම හොඳ අවධානයෙන් කියවන්න. එකගයි නේ?

පුතාල දූලා අහල තියෙනවද සිහිය කියන වචනේ? “ මොකද නැත්තේ... දවසට කී පාරක් නම් ඔය වචනේ අපි අහගන්නවාද” කියල දැන් පුතාල දූලගේ හිත කියනවා ඇති.

පාඩමක් කියා දෙන වෙලාවට අහක බලා ගෙන ඉඳල අහු වුණාම, කාත් එක්ක හරි කතා කර කර ඉඳල අහු වුණාම, මොකක් ද ගුරුතුමී කියන්නෙ? “කොහෙද ළමයො ඕයාගෙ සිහිය තියෙන්නෙ?” දැන් නම් වුට්ටක් විතර තේරෙනවා නේ. ඒ කියන්නෙ හිත වෙන කොහේදෝ ගිහිල්ල. සිහිය, ඉන්න ඕන තැන නැතිව වෙන කොහේදෝ ගිහිල්ලා. සිහියට තනියම ගමන් යන්න පුලුවන්ද? බෑ..... එයා යන්නෙ හිතත් එක්ක. ඉන්නෙත් හිතත් එක්ක. ගුරුතුමී පාඩමක් කියා දෙන වෙලාවට, එයා හිතත් අරගෙන රසිකියාදුවෙ යනව විතරක් නෙවෙයි, යන යන තැන නවතිනවා. ආපු පාරක්, හිටිය තැනක් මොකවත් ම මතක නෑ. ඉතින් එතකොට මේ අහිංසක දරුවො අම්මලා තාත්තලාගෙන්, ගුරුවරුන්ගෙන් බැහුම් අහනවා. සමහර වෙලාවට ගුටින් කනවා.

දැන් පුතාලට පොඩ්ඩක් විතර තේරුම් ගන්න පුලුවන් තේද, සතිය කියන වචනෙ. සතිමත් වෙනවා කියන්නෙත්, සිහියෙන් ඉන්න එකම තමා, වෙන වචනවලින් කිව්වට. මේ මොහොතට - මේ දැන් කරන කියන දේට - වර්තමාන මොහොතෙ සිදුවෙන දේට අවධානයෙන් ඉන්න එක, සිහිය පවත්වාගෙන ඉන්න එක තමා සතිය කියන්නෙ. උගන්වන වෙලාවට අවධානයෙන් අහගෙන ඉන්නවා. ගණන් හදන්න කිව්වම ඒ දේ අවධානයෙන් කරනවා. අකුරු ලියන්න කිව්වම ඒකත් උනන්දුවෙන් කරනවා. එතකොට නීතරම හිත තියෙන්න, මේ දැන් කරන දේත් එක්ක, කියන දේත් එක්ක. සිදුවෙන දේත් එක්ක. මේ මොහොතත් එක්ක. මේ මොහොතෙ කරන දේ ගැන දැනුවත්ව, අවධානයෙන් ඒ දේ කරනවා. ඕනෑකමින් ඒ දේ කරනවා. කලින් සිදුවුණු දේවල් ගැන හිතන්නෙත් නෑ. හෙට, නැත්නම් ඊළඟට කරන්න තියෙන දේ ගැන හිතන්නෙත් නෑ. ඔන්න ඕකට

තමා සතිමත් වෙනවා කියන්නේ, මේ පුතාලගෙ මට්ටමෙන්, ළමා මට්ටමෙන්. ටික කාලයක් ඔහොම පුරුදු වුණාම තරහ ගියාම ඒකක් දැන ගන්න පුලුවන් වෙනවා. දුක හිතූණම ඒකක් දැන ගන්න පුලුවන් වෙනවා. හිතට එන එන දේ ගැන ඒ ඒ මොහොතෙ දැන ගන්න පුලුවන් වෙනවා.

සතිය ගැන දැන ගන්න තවත් හොඳ විදියක් තමයි, සතිය නැති හිත කොයි වගේද කියල දැන ගන්න එක. පුතාලට තේරෙන මට්ටමෙන් හැමෝම දන්න පුංචි උදාහරණයක් මතක් කරන්නම්. අවුරුදු කාලෙට පුතාල අහස් කුරු යවනවා නේද? අහස් කුරෙ තියෙන අර පුංචි නූලට ගිනි කුරු දැල්ල හරි, ඉටි පන්දම් දැල්ලක් හරි ළං කළාම මොකද වෙන්නෙ. සුරුස් ගාගෙන වේගෙන් අහසට නැගල, අහසෙ උඩ....ට ගිහිල්ලා ඩෝං ගාල පුපුරනවා නේද? නූලට ගිනි ඇල්ලුවට පස්සෙ ආයෙ පාලනයක් කරන්න පුලුවන් ද? සමහර අයගෙ හිතත් ඔය වගේම තමා පුතා. අහලින් පහලින් යන්න බෑ. පුංචි වචනයක්, පුංචි සිද්ධියක් ඇති හොඳටෝම තරහ යන්න. ලොකු රණ්ඩුවකට මුල පුරන්න. සමහර වෙලාවට ඒක ඉවර වෙන්නෙ කීප දෙනෙක් තුවාල වෙලා වෙන්නත් පුලුවන්. ඒ වෙලාවට තමන්ගෙ හිත අදුන ගන්න, තමන්ගෙ හිතට මේ මොකද වෙන්නෙ කියල දැන ගන්න, ඉගෙන ගෙන තිබුණ නම් නැත්නම් ඇයි එහෙම වෙන්නෙ කියල දැන ගෙන තිබුණ නම්, පුරුද්දට ටිකක් තරහ ගියත් ඔය තරම් හානි නොවී වළක්වා ගන්න පුලුවන් වෙනවා.

ඔන්න යාම්තම් එක ප්‍රශ්නෙකට නම් උත්තර හොයා ගත්තා. ප්‍රශ්න පත්තරේ ඔතනින් ඉවරද? නෑ..... පුංචි

පුතාලගෙ හිත ඇතුළෙ ප්‍රශ්න ගොඩා....යි නේ. අපි ඒවා එක එක එළියට අරගෙන උත්තර හොයා ගනිමු.

පුතාලගෙ හිතේ මතු වෙන ඊළග ප්‍රශ්නෙ තමා, “ඉතින් සතියෙන් හිටිය කියල ඇති වැඩේ මොකක්ද? ”

අපි හැමෝම මොනවා හෝ දෙයක් කරන්නෙ හොඳක්, ප්‍රයෝජනයක් එහෙමත් නැත්නම් මොකක් හෝ ලාභයක් බලාගෙන නේ. ඒ ලාභය ගැන දැන ගත්තම තමා, ඒ දේ කරන්න හිතේ උනන්දුවක් ඇතිවෙන්නෙ. ආසාවක් ඇති වෙන්නෙ. එහෙම තමා, “මේ දේ කළොත් මේ ප්‍රතිඵලය” කියන නියමය දැන ගන්නෙ. ඒක හොඳ නරක දෙකටම එක වගේමයි. හොඳ දේ කළොත් හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබෙනවා. නරක දේ කළොත් නරක ප්‍රතිඵල ලැබෙනවා.

ඒකනේ අම්මලා තාත්තලා, ගුරුවරු නිතරම කියන්නෙ පුතාල ලොකු වුණාම, හොඳින් ජීවත් වෙන්න නම් හොඳට ඉගෙන ගන්න කියල. එතකොට තමයි සාධාරණ හොඳ රස්සාවක් කරලා, හොඳ පඩියක් අරගෙන අම්මලා තාත්තලාවත් රැක බලාගෙන, සතුටෙන් ඉන්න පුළුවන් වෙන්නෙ. ඉතින් පුතාලත් එහෙම හොඳින් සතුටෙන් ඉන්න ආස නිසා ඉගෙන ගන්න උනන්දු වෙනවා නේද? ඔව්! සමහර දරුවෝ පංතියෙ පළමුවෙනියා වෙන්න හරි...ම ආසයි. ඒ නිසා එදා එදා උගන්වන දේ හොඳට අහගෙන ඉන්නවා. ගෙදරදි කරගෙන එන්න කියන වැඩ ඔක්කෝම, හොඳට කරගෙන එනවා. හොඳ අවධානයෙන් අහගෙන හිටිය නිසා කරන්න තියෙන දේ ගැන දන්නවා. ඒ නිසා කරන්න පහසුයි. ඉතින් ගුරුතුමිත් හොඳ කියනවා. ඒ හොඳ අහන්න තියෙන කැමැත්ත නිසා, ඊළග දවසෙත් එහෙමයි. දවස දවස ගානේ හැමදාමත් ඔහොම ම යි.

ඒ දරුවෝ දන්නේ නැති වුණාට ඒ වෙලාවට එයාල ඉන්නේ, වර්තමාන මොහොතේ, මේ මොහොතේ හොඳ සතියෙන්. හොඳ සිතියෙන්. හොඳ අවධානයෙන්. පාඩම් කරන කොට වුණත් එහෙමයි. හිතට වෙන කොහේවත් දුවන්න දෙන්න නෑ. එහෙම අවධානයෙන් පාඩමට ම හිත යොමාගෙන, පාඩම් කරාම, එක පාරයි පාඩම් කරන්න ඕන. එක පාරින් ම මතකයේ තැන්පත් වෙනවා. ඒ වගේමයි විභාගයට ගියාමත්, ඒ මතකයේ, ඒ පිරිසිදු හිතේ, තැන්පත් වුණු දේවල් හරිම ලේසියෙන් සිහිපත් වෙනවා. එතකොට ඒ දරුවට ඉගෙන ගන්න එක සෙල්ලමක් වගෙයි. අවුල් වෙච්ච හිතකින් පාඩම් කරනවා කියන්නේ, වැඩ කරනවා කියන්නේ කුණු කසල ගොඩක මොනවා හරි හංගනවා වගේ දෙයක්. හොයාගන්න ගියාම කොච්චර අමාරුද?

හැමෝම පංතියේ පළමුවෙනිය වෙන්න කැමති වුණාට, ඔක්කොටම එහෙම වෙන්න බැහැනේ. එක්කෙනයි නේ පළමුවෙනියා වෙන්නේ. ඒ වුණාට ඔක්කොටම ඉහළ ලකුණු ගන්න බැරි නෑනේ. හැම දරුවෙක් තුළම මොකක් හෝ දක්ෂකමක් පිහිටලා තියෙනවා, උපතින්ම වාගේ. ඒත් සමහර දරුවන්ගේ ඒ දක්ෂකම් ටිකක් ඔප මට්ටම් කරල ගන්න වෙනවා. එළියට ගන්න ටිකක් මහන්සි වෙන්න වෙනවා. ඒකට උපක්‍රම හොයා ගන්න වෙනවා. නිකම්ම නිකං බකං නිලාගෙන ඉඳල හරියන්නේ නෑනේ. අපේ අඩුව දැනගෙන, වැරද්ද දැනගෙන, හදා ගන්න උනන්දු වෙන්න ඕන. එහෙම තමයි හොඳ ළමයි.

අපි ලෙඩවුණාමත් ඉස්සෙල්ලාම, ලෙඩක් හැදිල තියෙන බව දැන ගන්න ඕන නේ. ඇඟ රිදෙනවා කියනවා. උණ වගේ කියනවා. කන්න බෑ කියනවා. ඉතින් අම්මලා දැන

ගන්නවා, ඔන්න මගෙ පුතා ලෙඩ වෙලා කියල. ඊළඟට සුදුසු වෛද්‍යවරයෙක් ළඟට ගිහිල්ලා, අමාරුකම් කියලා බෙහෙත් ගේනවා. බෙහෙත් ගෙනා තරමින් ලෙඩේ හොඳ වෙනවද? නෑ. ඒ කියන විදියටම දවස ගානේ බෙහෙත් බොන්න ඕන. එහෙමයි ලෙඩ සනීප වෙන්නෙ.

ඒ වගේම තමයි අපේ හිතත් ලෙඩ වෙලා තියෙන්නෙ. මොනවයිත් ද ඒ? ආසාවෙන් කැමැත්තෙන් වගේම අකැමැත්තෙන්, අමනාපයෙන් වගේ ගොඩක් දේවල්වලින් හිත නිතරම ආකුර වෙලා. සමහර වෙලාවට හොඳටෝම අසාධ්‍ය වෙනවා. එතකොට නම් අහල පහළ ඉන්න අයත් දැන ගන්නවා. කොහොමද ඒ? ඇයි වටස් පටස් සද්ද, හොරණෑ සද්ද එළියට ඇහෙනවානේ. අපි දන්නවා දරුවෝ කැමති නෑ බැනුම් අහන්න, ගුටි කන්න. ඒත් හිත්වල තියෙන වැරදි පුරුදු, නරක ගතිගුණ නිසා බැනුම් අහන්න සිද්ධවෙලා තියෙනවා. ඒ වෙලාවට පුතාල දූල කොච්චර දුක් වෙනවද? “අනේ මම මේ දේ නොකළා” නම් කියල, හිත ඇතුළෙන් කොච්චර වාර ගණනාවක් කියවෙනවද? බැරිද මේ නරක පුරුදු, ඒ කියන්නෙ අපේ හිතේ තැන්පත් වෙලා තියෙන නරක පුරුදු හදා ගන්න. අර දේ කන්න බෑ, මේ දේ කන්න බෑ, මේ දේම ඕන, දැන් පාඩම් කරන්න බෑ වගේ නොකිය, ඒ වැරදි පුරුදු වෙනුවට, අම්මලා ආදරෙන් හදල දෙන දෙයක් කන්න. නියමිත වෙලාවකට පාඩම් කටයුතු කරන්න. දකින දකින දේ නොඉල්ලා අවශ්‍යම දේවල් විතරක් ඉල්ලන්න, වගේ හොඳ පුරුදු ඇති කර ගන්න.

දැනට නම් අපට ජේන්නෙ, අපේ හිත් පුරුදු වෙලා තියෙන විදිය වෙනස් කරන්න ටිකක් අමාරුයි වගේ. හැබැයි

ඒ මුලදී. ටිකක් මහන්සි වෙලා, ටික ටික පුරුදු වුණාම හිත අපට කීකරු වෙනවා, එහෙම වෙන්නෙ කාලයක් යන කොට. එතකම් අපට කොච්චර ඕන වුණත්, හිත කරන්නෙ එයාට ඕන දේ. ඉතින් ඒවට කවුද දඬුවම් විදින්නෙ? පුංචි පුතාල දුලම තමා ඒවට දඬුවම් විදින්නෙ, බැනුම් අහන්නෙ.

දැන් නම් හිතෙනවා නේද තව ටිකක් උනන්දුවෙන් ලිපිය කියවන්න. ඇයි ඒ? ඇයි අපි හැමෝම කැමතියි නේ බැනුම් අහන්නෙ නැතිව ඉන්න. හොඳ අහන්න.

මේකට අපට කරන්න තියෙන්නෙ එකම එක දෙයයි. දැනට අපේ හිත පුරුදු වෙලා තියෙන නරක ගති ගුණ අයින් කරලා, හොඳ ගති ගුණ දියුණු කර ගන්න ඕන. ඒක කරන්න කලින් නරක ගති ගුණ වගේම හොඳ ගති ගුණත් ඉගෙන ගන්න ඕන. අඳුනා ගන්න ඕන. ඒකට තමා අම්මලා තාත්තලා පුතාලව දුලව දහම් පාසල් එවන්නෙ. දහම් පාසලෙන් පුතාල දුලට කියා දෙනවා මෙන්න මේ මේ දේවල් කරන්න හොඳ නෑ. මේ මේ දේවල් කළ යුතුයි කියල. ඉතින් ඒවා දැන ගත්තට මදි. මතක තියා ගන්න ඕන. මතක තියා ගත්තටත් මදි. විහාගෙට කොලේක ලියල ලකුණු ගත්තටත් මදි. ඒ දැන ගත්ත හොඳ පුරුදු ඒදිනෙදා ඒ ඒ වෙලාවට පුරුදු කරන්න ඕන. නරක දේවල් නොකර ඉන්න ඕන. හොඳ දේවල් කරන්න ඕන. ඒකට නම් දරුවන්ට සතිමත් වෙන්න ම වෙනවා. සතිමත් වෙන්නෙ නැතිව කොහොමද දැන ගන්නෙ මගේ හිතට තරහක් ඇවිල්ලා, ඒකයි මම ඒ විදියට කතා කළේ. මගේ හිතට දැඩි ආසාවක් ඇවිල්ලා. ඒකයි මම මේ දේම ඉල්ලලා අඩන්නෙ. ඒ වගේ ඒවා අඳුනා ගත්තට පස්සෙ, දැන ගත්තට පස්සෙ තමයි පුලුවන් ඒවයින් මිදෙන්න. ලිපිය දිග වැඩි වෙන නිසා

දැනට අපි මෙතනින් නවත්වමු. පුතාල දූල මේ ලිපිය හොඳට කියවලා, මේ තියෙන දේවල් මතක තියාගත්තම, ඒ තියෙන විදියට පුරුදු පුහුණු වුණාම, ආයෙත් දවසක ඉතුරු ටික දැන ගන්න ලැබෙයි.

මේ ඔක්කෝම දේවල අපට කියා දුන්නෙ කවුද පුතා? අපේ බුදු හාමුදුරුවෝ. ඒ නිසා නේ අපි හැමෝ ම උදේ හවස උන්වහන්සේ ගේ ගුණ සිහිපත් කරලා “ඉතිපි සො හගවා...” කියන ගාථාව කියල වන්දනා කරන්නෙ. උන් වහන්සේ ගේ ගුණ සිහිපත් කළාමත් අපට ලොකු රැ කවරණයක් ලැබෙනවා. සමහර දරුවෝ නිතරම “ඉතිපි සො හගවා...” කියන ගාථාව කියන්න පුරුදු වෙලා ඉන්නවා. නිදාගන්න කලින් වගේම උදේම නැගිටිට ගමන්මත් කියන්න පුරුදු වෙලා ඉන්නවා. එයාට මොකක් හෝ කරදරයක්, හිත් අමාරුවක් වුණත් මතක් වෙන්නෙ ඔය ගාථාව. ටික කාලයක් කරන කොට එයාටම දැනෙනවා ඒකෙන් ලැබෙන රැකවරණය. සැනසීම. එතකොට එයා තව තවත් බුදු හාමුදුරුවන්ට කීටිටු වෙනවා. කොහොමද අපි බුදු හාමුදුරුවන්ට ළං වෙන්නෙ? බුදු හාමුදුරුවෝ කරන්න එපා කියපු දේවල් කරන්නෙ නෑ. කරන්න කියපු දේවල් කරනවා. ඉතින් එයාගේ ජීවිතය දවසින් දවස බැබැලෙනවා. සැනසෙනවා. එයා විතරද සැනසෙන්නෙ? නෑ..... එයාගෙ අම්මල තාත්තලා, ගුරුවරු, අයියල අක්කලා, නංගිලා, මල්ලිලා, අත්තම්මලා, සීයලා, අසල්වැසියෝ, යාලුවෝ වගේ හැමෝම එයා නිසා සතුටු වෙනවා. ඒ විතරක්ද පුතේ දුවෝ? පුතාලගෙ දූලගෙ දහම් පාසලේ හාමුදුරුවෝ වගේම අපිත් සන්තෝස වෙනව.

පුංචි පුතාලට දූලට බුදු සරණයි!

මගේ රට

පී. බී. ජලවික්ෂ් ජයරේභා කවිඥාණන් විසින්

පෙරදිග ලෝකයේ බබළන මුතු	ඇටය
පණ ඇති මහා සමුදුර පවුරෙන්	වටය
මේ දිවයින මගෙයි මා ඉපදුණ	රටය
ලොව අන් සියලු දිවයින් මේකට	යටය
මා වැලි - කැලණි - වලවේ - කළු යන	ගංගා
සමනල කන්ද මුදුනේ සිට පැන	නැංගා
බැවුම් තැනිතලා හෙල් අතරින්	රිංගා
මේවා ගලයි මිණිකැට දිය යට	හංගා
උණුසුම - සිසිල සහ අතරෙහි සම	ගුණය
ඇති අන් රටක් නැත මගෙ රට ඇති	තැනය
මුව මී ගෝණ ඇත් සේනා යුතු	වනය
පවසන්නේ ය මට ඇති ජාතික	දනය

අගනා දුලබ වනමල් ගොමු ඇති	බැද්දේ
තුරු මත කුරුල්ලන් ගේ සුමිහිරි	සද්දේ
මීදුම්පටල පෙරවූ නිල් කඳු	මැද්දේ
සිතල රිදී දියවැල් පහළට	ඇද්දේ

තෝපා - තඹලගම - මිනිසේ මින්නේ	ඊ
මහ වැව්වලින් දියවැල් ඇදෙමින් බේ	ඊ
සරු කරවයි කුඹුරු නිල් පැහැයෙන් මේ	ඊ
මගෙ ලක් මැණියන්දැ හරි පින්කා	ඊ

අඹ දඹ පේර වැල වරකා අන්නා	සී
රඹුටන් දිවුල් බෙලි මොර තුරු අග රා	සී
පලතුරු ඉදි සුවදින් අමරස පෑ	සී
ගෙන දෙන්නේ ය මගෙ ලක් මව වෙන ආ	සී

(පී. බී. ජලවිජ් ජ්‍යෙෂ්ඨා කිව්දුන් ගේ උපන් නියව්‍ය් සමරුව නිමිත්තෙනි.)
ලබන කලබ හා සබැඳේ.

විද්‍යාව සහ විද්‍යාඥයා

අධ්‍යාපනඥ නදී අමා ජ්‍යෙෂ්ඨ චන්ද්‍රිකා විසිනි

යම් කිසිවක පවත්නා තත්ත්වයක් ගවේෂණය කරමින්... එහි පැවැත්ම විග්‍රහ කිරීම ද, එහි පැවැතුණු තත්ත්වය අනාවරණය කිරීම ද, එහි මතු පැවැතිය හැකි තත්ත්වය පිළිබඳ පෙරැයීම ද, විද්‍යාවකින් කෙරෙයි.

එ සේ ම එ කී තත්ත්ව භානිකර නො වන පරිදි හසුරුවමින් ද, තිරසර පැවැත්ම තුළ රැඳෙමින් ද, සොබා දහම සමඟ එකඟතාවෙන් යුතු ව ද, සංවර්ධනාත්මක අවශ්‍යතා ඉටු කැර ගැනීම විද්‍යාවකින් අපේක්ෂා කෙරේ.

තියුණු නුවණකුත්, පෘථුල දැනුම් සම්භාරයකුත්, අත්දැකීම් සමුදායකුත් පාදක කර ගනිමින් මතු සඳහන් කළ කර්තව්‍යය කරන්නා විද්‍යාඥයා නම් වෙයි. එම කාර්යය පවරා ගැනීම තුළින් ම විද්‍යාඥයාට උරුම වන පෞරුෂ ලක්ෂණ සමූහයෙකි. හේ තෙමේ සර්ව සාකල්‍යයෙන් ම යහපත්, ඍජු හා විශ්ව-විශ්වසනීය පුද්ගලයෙක් ම වන්නේ ය. මෙ වැන්නෙක් උත්තරීතර යැ යි හඳුන්වතොත් එය නිවැරදි අර්ථ කථනයක් වෙයි.

ඔහු එම සුදුසුකම් පරිහරණය කරමින් ස්වකීය වපසරිය තුළ විද්‍යාවේ කාර්යභාරය ඉටු කරයි. ඔහු තම කේෂ්ත්‍රය පිළිබඳ නො දන්නා කිසිවක් නැත.

විද්‍යාඥයකු ගේ රාජකාරිය සුගම නැත. තමා කටයුතු කරන පරිසරය තම අරමුණ සඳහා සකසනු ලැබුවක් නොවීමත්, එම පරිසරයේ වෙසෙන අනෙක් සාමාජිකයන් ගේ අරමුණු තම අරමුණ හා සම නොවීමත්, එයට හේතුව යි. එහෙත් එම පරිසරයටත්, පුද්ගලයන්ටත්, කවර ම හෝ කොන්දේසියකින් තොර ව විද්‍යාවේ ප්‍රතිලාභ ලබා දීම සඳහා විද්‍යාඥයා අකම්පිත ව කටයුතු සම්පාදනය කළ යුතු වෙයි. විද්‍යාඥයාට එ සේ කළ හැකි වන්නේ ඔහු තුළ පවත්නා මෛත්‍රියත්, මුදිතාවත්, කරුණාවත්, උපේක්‍ෂාවත් නිසා ය.

මේ තත්ත්වය යටතේ නිබඳ දැල්වුණු උට්ඨාන විර්යයෙන්, අවස්ථාවෝචිත ප්‍රයෝග භාවිත කරමින්, නිසි කාල කළමනාකරණයෙන් යුතු ව සියලු ගැටලුවලට එක එල්ලේ නිශ්චිත විසඳුම ලබා දෙමින්, විද්‍යාඥයා ස්වකීය ශක්‍යතාවලින් සමස්ත විශ්වයට ම නිහතමානී ව සේවා සපයයි.

එ නයින් විද්‍යාඥයා ගෙන් සමස්ත විශ්වයට ම, එ නම්... ඔහුට හා අවශේෂ පරිසරයේ සෑම ඒකකයට ම යහපතක් මිස අයහපතක් සිදු නො වේ.

ඔහු ගේ වර්යා තුළ පරිසරයේ සෑම ඒකකයක් ම සුරක්ෂිත ය. ඔහු අවම පරිසර සම්පත් ප්‍රමාණයකින් යැපෙයි. ඔහු ප්‍රඥාවෙන් මිස හැඟීම්වලින් කටයුතු නො කරයි. එ නිසා ම ඔහු තුළ ඇලීම් හෝ ගැටීම් හෝ නැත.

විද්‍යාඥයාට ලාභය-අලාභය, අයස-යසස, නින්දාව-ප්‍රශංසාව, සුව-දුක යනාදී සියල්ල අතර වෙනසක් නොදැනෙන්නට හේතුව එය යි. එ ම තත්ත්වය යටතේ විද්‍යාඥයා නිබඳ ව ම ශාන්තියෙන් යුතු ව වෙසෙයි. විද්‍යාඥයා සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙක් නො වෙයි. අසාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකි.

ඉහත කී නිර්ණායකවලට අනුව මානව ඉතිහාසය, එක ම එක විද්‍යාඥයකු පිළිබඳ වාර්තා කරයි. ඒ මීට වසර දෙ දහස් හය සියයකට ඔබ්බෙහි දී සිද්ධාර්ථ නමින් ඉපැදුණු පුද්ගලයෙකි.

ස්වකීය තරුණ වියේ දී අවශේෂ ජන සමාජයෙන් ඉවත් ව ස්වාධීන ව කරනු ලැබූ ගවේෂණයක් තුළින් සමස්ත විශ්වයේ ස්වභාවය හා පැවැත්ම ඔහු විසින් නිශ්චිත ව අනාවරණය කර ගන්නා ලදී. එම සාක්ෂාත්කරණයෙන් පසු එම විද්‍යාඥයා විසින් ම තමා සම්මා සම්බුද්ධ යැ යි හඳුන්වා ගන්නා ලදී.

සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා විශ්වයේ පවත්නා තත්ත්වය ගවේෂණය කරමින් එහි පැවැත්ම විග්‍රහ කරයි. එහි පැවැතුණු තත්ත්වය අනාවරණය කරයි. එහි මතු පැවැතිය හැකි තත්ත්වය පිළිබඳ පෙරැයිම් කරයි. එ සේ ම එ කී තත්ත්වය භාවිකර නො වන පරිදි හසුරුවමින් ද, තිරසර පැවැත්ම තුළ රැඳෙමින් ද, සොබා දහම සමඟ එකඟතාවෙන් යුතු ව ද, සංවර්ධනාත්මක අවශ්‍යතා ඉටු කැරැ ලයි.

තියුණු නුවණකුත්, පෘථුල දැනුම් සම්භාරයකුත්, අත්දැකීම් සමුදායකුත් පාදක කර ගනිමින් මතු සඳහන්

කළ කර්තව්‍යය කරන එම විද්‍යාඥයා සර්ව සාකල්‍යයෙන් ම යහපත්, සෘජු හා විශ්ව-විශ්වසනීය උත්තරීතර පුද්ගලයෙකි.

සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා තම සුදුසුකම් පරිහරණය කරමින් ස්වකීය ව්‍යවසරය වන විශ්වය තුළ විද්‍යාවේ කාර්යභාරය ඉටු කරයි. එම විද්‍යාඥයා තම ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ නො දන්නා කිසිවක් නැත. එම විද්‍යාඥයා සමස්ත විශ්වය නම් වූ පරිසරයටත්, සත්ත්ව වර්ගයාටත්, කවර ම හෝ කොන්දේසියකින් තොර ව විද්‍යාවේ ප්‍රතිලාභ ලබා දීම සඳහා මෙමත්‍රියත්, මුදිතාවත්, කරුණාවත්, උපේක්ෂාවත් පෙරදැරි කර ගෙන ම කටයුතු කරයි.

නිබඳ දැල්වුණු උට්ඨාන වීර්යයෙන්, අවස්ථාවෝචිත ප්‍රයෝග භාවිත කරමින්, නිසි කාල කළමනාකරණයෙන් යුතු ව සියලු ගැටලුවලට එක එල්ලේ නිශ්චිත විසඳුම ලබා දෙන සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා ස්වකීය ශක්‍යතාවලින් සමස්ත විශ්වයට ම නිහතමානී ව සේවා සපයයි. සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා ගෙන් සමස්ත විශ්වයට ම යහපතක් ම සිදු වේ.

සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා ගේ වර්යා තුළ පරිසරයේ සෑම ඒකකයක් ම සුරක්ෂිත ය. එම විද්‍යාඥයා අවම පරිසර සම්පත් ප්‍රමාණයකින් යැපෙයි. එම විද්‍යාඥයා ප්‍රඥාවෙන් මිස හැඟීම්වලින් කටයුතු නො කරයි. එ නිසා ම එම විද්‍යාඥයා තුළ ඇලීම් හෝ ගැටීම් හෝ නැත. එ නිසා ම එම විද්‍යාඥයා තුළ ලාභය-අලාභය, අයස-යසස, නින්දාව-ප්‍රශංසාව, සුව-දුක යනාදී තත්ත්වවලින් කම්පන

ඇති නො වේ. එම විද්‍යාඥයා නිබඳ ව ම ශාන්තියෙන් යුතු ව වෙසෙයි.

සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙක් නො වෙයි. අසාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකි.

මෙ තෙක් මේ විශ්වයේ වාර්තා වන ඉතිහාසය තුළ සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා හැර වෙනත් විද්‍යාඥයකු බිහි වී නැත.

සම්මා සම්බුද්ධ නම් විද්‍යාඥයා අපූර්ව අනාවරණ සමූහයක් ඉදිරිපත් කරයි.

ඉන් කිහිපයක් මෙ සේ ය.

- මේ විශ්වයේ, එකිනෙකට වෙනස් වූ මානසික මට්ටම්වලින් යුත්, විවිධ ශරීර පරිමාණවල, අපට දෘශ්‍යමාන වන හා නො වන, අපට ගෝචර වන හා නො වන ස්ථානවල වෙසෙන්නා වූ, ඉපැදී ඇති හා ඉපැදීමට නියමිත ව සිටින, විෂම හැඩ හා ලක්ෂණ දරන සත්ත්ව සමූහයක් සිටිති.
- ඔවුහු අතොරක් නැති ව ඉහත කී ස්වරූපවලින් ස්වරූපවලට මාරු වෙමින් ගිණිය නොහැකි වාර සංඛ්‍යාවක් ඉපැදෙමින් හා මියැදෙමින් පැමිණ, තව දුරටත් එ සේ සිදු වීමට නියමිත වී ඇත්තා හ.
- අනිච්ච වූ විශ්ව නියාම ධර්මතාවලට අනුකූල ව නො ව, ඔවුන් ගේ ම ඉච්ඡාවනට අනුව පරිසරය සකසා ගැනීමේ ඇලීමක් මේ සත්ත්වයන් තුළ පවතී.

- මේ සත්ත්වයෝ තමා ග්‍රහණය කරනු ලබන උත්තේජවල දී, තම ඉච්ඡාවලට අනුව ප්‍රතිචාර දක්වති. එහි දී ඔවුන් ගේ අනන්‍ය වූ ඇලීම් හා ගැටීම් යන ක්‍රියා මත පදනම් වෙමින් ඔවුහු ස්වකීය උපතක්, ජීවිතයක්, මරණයක්, කළමනාකරණය කර ගනිති.
- ඔවුහු සෑම විපර්යාසයක දී ම කම්පනයට පත් වෙමින්, එ නිසා ම පීඩාවෙන් යුතු ව, එ නම් දුක් විඳිමින්, මේ විශ්ව ක්‍රියාවලියට නතු වී, ඉන් මිදිය හැකි දැ යි යන්න වත් නො දැන විශ්ව ප්‍රවාහයේ ගමන් කරමින් සිටිති. (ඔබ ද, මා ද, අයත් වන්නේ එම සත්ත්වයන්ටයි.)
- එ සේ විශ්ව ප්‍රවාහයේ තව දුරටත් රැඳී සිටීම අර්ථශුන්‍ය වේ.
- එම විශ්ව ප්‍රවාහයෙන් මිදීමේ සුවිශේෂී ක්‍රමවේදයක් ඇත.
- එම ක්‍රමවේදය භාවිත කරමින් සම්මා සම්බුද්ධ නම් වූ එම විද්‍යාඥයා විශ්ව ප්‍රවාහයෙන් ඉවත් වී ඇත.
- එම ක්‍රමවේදයට අනුව උත්තේජවල දී ප්‍රතිචාර දැක්වීම කළමනාකරණය කර ගත හොත් අන් සත්ත්වයන්ට ද විශ්ව ප්‍රවාහයෙන් ඉවත් විය හැකි ය. එ සේ විශ්ව ප්‍රවාහයෙන් ඉවත් වීමේ ක්‍රියාවලියේ නිරත ව සිටින සහ අවසන් කර ඇති මනුෂ්‍යයෝ සංඝ නම් වෙති.

සස ජානකය

කොළඹ අශෝක විද්‍යාලයේ ක්‍රීඩාකාර විද්‍යාලපතිනි
 අමර ශ්‍රීපාලි ඉන්ද්‍රකා මෙණේවිය විසින්

අප බෝසන් මුනිතුමා
 භාවෙකු වී ඉපදුණා
 වන පෙදෙසක බෝ සතුටින්
 සිටියා සිල් රකිමිනා

දෙන්නට කිසිවක් නැති
 මා ඇඟ මස දුන් දෙමි
 කියමින් බෝසන් භාවා
 සතුටෙන් පිළිතුරු දුනි

දෙදෙව් ලොවට අධිපති
 සීලය ගැන සැක සිනී
 සීල බලය මැන බලන්න
 වැඩියා මනු ලොව සකී

ඔබ සාගිනි නිවෙන්නේ
 මට කුසලක් ලැබෙන්නේ
 ඇඟ මස් දුන් දෙනු ඊසියෙන්
 භාවා පින් පුරන්නේ

මහලු වෙසක් ගනිමිනේ
 කුස ගින්නුරු පාමිනේ
 සක් දෙව්දුන් භාවා වෙන
 ආවා දුක කියමිනේ

සක් දෙව්දු ගෙ අනුභවිනේ
 අඟුරු වළක් මැවෙන්නේ
 සිල් පිහිටා සිටි භාවා
 අඟුරු වළට පනින්නේ

කන්නට කිසිවක් නැති
 කුස ගින්නුරු බෝ ඇති
 මා හට කන්නට කිසිවක්
 දෙන්නැයි ඉල්ලූ හැටි

ගිනි සිසිලයි ලැබෙන්නේ
 ගිනි උවදුරු නොවන්නේ
 නෙළුම් ගැබක වන් බෝසන්
 විමනිය පළ කරන්නේ

දෙදෙව් ලොවට අධිපති
සක් දෙව් රජ මම වෙමි
ඔබ සිල් බල විමසන්නට
මනු ලොව මම ආවෙමි

මෙම දානය කප පුරා
රැවි පිළිරැවි දෙන නිසා
බෝසත් “සසරුව” සඳ මන
අන්දා සක් දෙව් තුමා

බෝසත් උතුමන් දිරි
පරමන් පෙරුමන් පිරි
අදටත් බෝසත් සසරුව
සඳ මඬලෙහි වෙයි දිලි

බුදුන් වහන්සේ ලෝකයට දේශනා කරපු දෙය මේ ලෝකේ
සැමටම කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා නම් නිතර්න අමාරැයි.
එම නිසා බුදු දහම ආගමක් ලෙසටම දැක්ව්වාට වඩා ඉන්
ඔබ්බට ගොස් මෙම දහම දර්ශනයක් ලෙසින් පිළිගන්නේ
නම්, අප විසින් සිදු කළ යුතු වන්නේ කවරෙක් කුමක් කෙසේ
මෙය බුදුන් වදාළ ධර්මය යැයි දේශනා කළත් එය තම
හෘද සාක්ෂියට අනුව පිරික්සා බලා ඉන් පසුව නිගමනයන්ට
එළඹ මෙම දහම වටහා ගෙන තමාට හැකි පමණින් එය
තම ජීවිතයේ උන්නතිය වෙනුවෙන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට
උත්සාහවත් වීමයි.

තායිලන්තයේ වැඩි විසූ
අජාන් වා නිමිපාණෝ

සකුණගිසි ජාතකය

කොළඹ විශාලා විද්‍යාලේ විශ්‍රාම ලත් ආචාර්යාණි
ලක්ෂ්මී පෙරේරා මහත්මනිය විසින්

ඒ ලොව්කුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙවරම් වෙහෙර වැඩ වාසය කරන සමයයි. තම මතයට පමණක් ගරු කරන, ඒ අනුව ක්‍රියා කරන, වැඩිහිටි හිඤ්ඤන්වහන්සේලා ගේ අවවාද නොපිළිගන්නා හිමිනමක් පිළිබඳව, දම්සහා මණ්ඩපයට රැස් වූ හිඤ්ඤ හු කතිකා කළහ. මෙම හිඤ්ඤ ව මුල් කොට බුදුරජාණන් වහන්සේ සකුණගිසි ජාතකය වදාළ සේක.

ඇත අතීතයේ දී බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ කෙනෙකුගේ කාලයෙහි අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ කැට කුරුල්ලෙකු ව ඉපදුණාහ. කැට කුරුල්ලන් ආහාරයට ගන්නේ සී කැට අතර සිටින පණුවන් හා කෘමීන් ය. කුඹුරු කොටන විට පෙරළා දමන පස් කුට්ටි, සී සෑ කැට නමින් හැඳින්වේ. සැමදා තම දෙමවුපියන් සමඟ සී සෑ කැට අතරින් ආහාර සොයා ගත් කැට කුරුල්ලාට අළුත් අදහසක් පහළ විය. මා හට දැන් තනිව ම ආහාර සොයා ගන්නට පුළුවන් නොවේදැයි සිතූ කැට

කුරුල්ලා තැනිතලා පෙදෙසකට පියාඹා ගොස් ආහාර සොයන්නට පටන් ගත්තේ ය. එකෙණෙහිම උකුස්සකු තනිව සිටි කැට කුරුල්ලා ඩැහැගෙන ගියේ ය.

උකුස්සාගේ හොට අතරෙහි හිරවී සිටි කැට කුරුල්ලා හඬන්නට විය.

“අනේ ! මම මොනතරම් අවාසනාවන්තයෙක් ද? පවිකාරයෙක් ද? දෙමව්පියන්ගේ අවවාදය ඇසුවා නම් මට මේ විපත සිදුවන්නේ නැහැ නොවේ” දැයි විලාප දුන්නේ ය.

“මේ කිනම් කරදරයක්” දැයි සිතූ උකුස්සා නුඹගේ දෙමව්පියන් සිටිනුයේ කොහිදැයි විමසී ය.

“අර පෙනෙන කුඹුරෙහි සි කැට අතර අපි ජීවත් වන්නෙමු” යි කැට කුරුල්ලා පැවසූ කල, උකුස්සා හොට ඇරියේ ය. කැට කුරුල්ලා බේරුණි.

“නැවත මා එන බව දැන ගනුව” යැයි පැවසූ උකුස්සා අදහ අහස දෙසට පියාඹන්නට විය.

කැට කුරුල්ලා “දැන් ඔබට මා අල්ලා ගත නොහැකි” යි පවසා සී සෑ කැට අතර සැඟවුණි. කුරුලු දෙමාපියෝ සතුරන් සිටින නිසා පැටවාට එළිමහනට නොයන ලෙස අවවාද කළහ. උකුස්සා තමාට රැවටී ඇතැයි සිතූ කැට කුරුල්ලා සී කැටයක් මත වාඩි වී වටපිට බලන්නට විය. මෙය දුටු උකුස්සා “මෙවර නම් අත නො ඇරිමි” යි සිතා අහසේ සිට ඊතලයක් සේ පහළට පියාඹා ආවේ ය. එය දුටු කැට කුරුල්ලා කැට අතරේ වහා සැඟවුණි. උකුස්සා

කෝප වී සිටියෙන් වේගය පාලනය කරගත නොහැකිව සි කැටයක හිස ගැටී මළේ ය.

මෙම අතීත කථාව වදාළ බුදුරජාණන් වහන්සේ හිඤ්ඤන් අමතා කැට කුරුල්ලා විපතට පත්වූයේ තම දෙමාපියනට කන් නොදුන් නිසා ය. තමාගේ ම අදහසට අනුව ක්‍රියා කළ නිසා විපතට පත් වූවක් පෙර පින් බෙලෙන් ජීවිතය බේරුණ බැව් වදාළ සේක.

දුකට පත් වූ කැට කුරුල්ලාට මෙන් හිඤ්ඤ හු ද මෙලෙස දුකට පත් වන්නෝ ය. හිඤ්ඤන් හට පියාණන් වන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ ය. උන් වහන්සේ පෙන්වා දුන් ධර්ම මාර්ගය නොපිළිපදින හිඤ්ඤන් හට ද විපාක විඳීමට සිදුවේ.

නැවත දෙමාපියන් වෙත පැමිණ සිත සුවපත් වූ කැට කුරුල්ලා මෙන් ධර්ම මාර්ගයෙහි ගමන් කොට සිත සුවපත් කර ගැනීමට හිඤ්ඤවකට පුළුවන. ඒ සසරින් ගැලවීමේ මග, නිර්වාණය අවබෝධ කරගත් විට ය.

දරුවන් ද වැඩිහිටියන්ගේ අවවාද පිළිගත යුතු ය. තම අදහස බෙහෝවිට වරදින්නට පුළුවන. එම නිසා අවවාද පිළිපැදීමෙන්, ජීවිතය යහ මගක ගෙන ගිය හැකිය.

පොඩි හාමුදුරුවෝ

කොළඹ ඩිවිලි සේනානායක විද්‍යාලේ ජාතිකයාණි
ඉරාන් ව්‍යාප්තිය විසිනි

පා පොඩි තබා හනි හනිකට වඩින කල
සිලි සිලි හඬින් වැටෙනවා බෝ ගහේ කොළ
නුහුරැයි ඉදල එනමුත් අමදියි මිදුල
හුරතල් කතාවෙන් පන්සල වෙයි සිසිල

දිය නොරදයි එය දහම යි නෙළුම් කොළේ
ඔවදන් දුන් නමුත් ඉන් හරි පලක් නොවේ
ගම්මානයේ රැදි මතකය නිතර මැවේ
ඉවසුම් නැතිව පොඩි හිත හැම අතම දිවේ

කසාවතක් ඇඟ ලාගෙන සිටි පමණින්
වනපොත් කළත් දම් පද කවි පද සමඟින්
සැඟවී තිබේ පොඩි දඟකම හිතේ කොනින්
පරිණත වෙන්න කල් යයි පොඩි නමට ඉතින්

ගසක් වන්නට හැකි නම් ඔබට

පුෂ්පා ජ්‍යෙෂ්ඨත නාන්ද, විශිෂ්ට

විහග තුඩකින් ගිලිහුණු
 ඇබ්බි බිජයකින්, ජීවිතය ලදිමි මම
 දැන් සියක් ආයුෂය මා හට
 කුස ගිනි නිවන්නට එල දරමි, අතු ඉති බරව
 නෙක සතුන් ගේ නිවහනයි මා ගත
 සුව සෙවණ, සිසිල දෙමි මම ඔබට
 අතු ඉති කඩා දැමුවද විරසක නො වෙමි ඔබ හට
 මහ වැසි දියෙන් තෙත්ව යයි විටක
 විශලී යයි තද හිරු රැසින් ලද
 සුළං රැලි නවැලයි අතු ඊකිලි හෙමිහිට
 නොසැලි සිටිමි මම මේ සියලු දේ අබියස
 විඳිනු ඇත තවත් බොහෝ ආයුෂ
 එහෙත් කෙදිනක හෝ උරුම වනු ඇත අනියත ද මේ සොබාව
 කිසි දුකක් හැති මට, සැමට දුන්නෙමි සතුට එක ලෙස
 ලොවෙන් කිසිවක් නොගෙන